

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 280/2023-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpenej advokátom JUDr. Stanislavom Rešutíkom, Nám. gen. M. R. Štefánika 29/36, Brezno, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 7 Cdo 196/2021 z 31. januára 2023 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a** .
2. Vo zvyšnej časti návrhu **n e v y h o v u j e** .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 28. apríla 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) označeným v záhlaví tohto rozhodnutia. Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie a priznať jej náhradu trov vzniknutých v konaní pred ústavným súdom. Súčasne žiada, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia podľa § 129 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že v konaní vedenom Okresným súdom Brezno (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 7 C 146/2014 mala sťažovateľka procesné postavenie žalovanej v 1. rade. Rozsudkom č. k. 7 C 146/2014-333 z 13. decembra 2018 okresný súd zastavil konanie vo vzťahu k žalovanej v 2. rade (prvý výrok) a konanie v časti o zaplatenie sumy 56,81 eur spolu s príslušenstvom (druhý výrok), sťažovateľke uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 14 073,98 eur s príslušenstvom (tretí výrok). Súčasne rozhodol o náhrade trov konania a úspešnému žalobcovi priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % (štvrtý výrok) a sťažovateľke náhradu trov konania nepriznal (piaty výrok).

3. O odvolaní sťažovateľky rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 14 Co 63/2019 zo 4. augusta 2020, ktorým rozsudok okresného súdu v jeho napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a sťažovateľke uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Proti rozsudku krajského súdu podala sťažovateľka dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodila z § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

5. Najvyšší súd napadnutým uznesením dovolanie sťažovateľky odmietol ako neprípustné podľa § 447 písm. f) CSP.

II.

6. Ústavný súd sa v prvom rade zaoberal otázkou včasnosti podania ústavnej sťažnosti ako jednej z procesných podmienok jej prípustnosti.

7. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

8. Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej jednou zo základných podmienok prijatia ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v citovanom § 124 zákona o ústavnom súde. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako podanej oneskorene [§ 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde]. Ústavný súd pritom opakovane vyslovil právny názor, že ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd, pričom v prípade jej podania po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, prípadne túto lehotu predĺžiť, pretože kogentné ustanovenie § 124 zákona o ústavnom súde (predtým § 53 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov) to nedovoľuje (pozri napr. IV. ÚS 14/03, II. ÚS 695/2014, III. ÚS 460/2015).

9. Ústavný súd šetrením (z verejne dostupného registra doložiek právoplatností a vykonateľností súdnych rozhodnutí) zistil, že napadnuté uznesenie najvyššieho súdu nadobudlo právoplatnosť 24. februára 2023. Ústavná sťažnosť sťažovateľky bola ústavnému súdu doručená v listinnej podobe 28. apríla 2023, pričom z pečiatky doručujúceho orgánu vyplýva, že na poštovú prepravu bola podaná 26. apríla 2023, teda po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty od nadobudnutia

právoplatnosti napadnutého uznesenia (§ 124 zákona o ústavnom súde), ktorej posledný deň pripadol na 24. apríl 2023 (pondelok, pracovný deň, pozn.).

10. Na základe uvedeného ústavný súd, odhliadnuc od veľmi chabej ústavnoprávnej argumentácie, odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľky ako oneskorene podanú podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde (bod 1 výroku uznesenia).

11. K žiadosti sťažovateľky o odpustenie zmeškania lehoty na podanie ústavnej sťažnosti obsiahnutej v osobitnom podaní (sprievodnom liste, pozn.), ktorú odôvodňovala nemožnosťou podpísania ústavnej sťažnosti kvalifikovaným elektronickým podpisom a následným znemožnením jej odoslania, ústavný súd sa už zmienil, že kogentné ustanovenie § 124 zákona o ústavnom súde odpustenie zmeškania lehoty neumožňuje (II. ÚS 589/2017, I. ÚS 122/2019, II. ÚS 544/2021, I. ÚS 351/2021). S ohľadom na kogentnosť tejto zákonnej úpravy nie je v danom prípade možná ani subsidiárna aplikácia ustanovení Civilného sporového poriadku, ktoré sa použijú len primerane, ak to zákon o ústavnom súde alebo povaha veci nevyklučuje (§ 62 zákona o ústavnom súde). Z tohto dôvodu nebolo možné vyhovieť predmetnej žiadosti sťažovateľky o odpustenie zmeškania lehoty na podanie ústavnej sťažnosti (bod 2 výroku tohto uznesenia). Navyše, v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že elektronické podanie podané či už prostredníctvom elektronického formulára, alebo prostredníctvom mailovej správy možno urobiť nielen ako kvalifikované, ale aj ako jednoduché elektronické podanie (porov. napr. III. ÚS 608/2017) s následnou povinnosťou jeho dodatočného doplnenia v desaťdňovej lehote v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného zákona (§ 40 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Je pritom na zvážení sťažovateľa, resp. jeho právneho zástupcu, ktorú zo zákonom dostupných možností podania ústavnej sťažnosti za konkrétnych skutkových okolností zvolí (obdobne I. ÚS 57/2023).

12. Ústavný súd súčasne nevyhovel ani návrhu sťažovateľky na odloženie vykonateľnosti napadnutého uznesenia najvyššieho súdu (bod 2 výroku uznesenia), keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako oneskorene podaná. Zo systematického výkladu právnej úpravy tohto inštitútu predbežnej, resp. dočasnej ochrany totiž vyplýva (§ 131 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pozn.), že pozitívne rozhodnutie o takomto návrhu prichádza do úvahy vtedy, ak ústavný súd prijme ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie.

13. V závere ústavný súd už len dodáva, že sťažovateľka k podanej ústavnej sťažnosti nepripojila ani splnomocnenie udelené kvalifikovanému právnomu zástupcovi na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Na predloženie plnej moci ústavný súd sťažovateľku nevyzýval, a to z dôvodu procesnej ekonómie, keďže ani prípadné odstránenie uvedeného nedostatku by už nemohlo viesť k inému rozhodnutiu o tejto ústavnej sťažnosti, než je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 18. mája 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu